

[Økonomiministeren.]

mine kolleger vedrørende de konkrete undersøgelser, der var foretaget af administrationsrådet. Jeg mener, jeg svarede på det før; men jeg skal gerne gentage, at de på alle de områder, vi behandlede, medførte resultater, der var på linje med det, administrationsrådet havde foreslået.

Det, der har været så stærkt omtalt i aviserne, administrationsrådets sekretariats drøftelser med finansministeriets embedsmænd, er ikke en sag, administrationsrådet har behandlet i rådet, og den har ikke været forelagt mig som en rådsag. Der foreligger altså ikke et forslag fra administrationsrådet, og derfor er det ikke noget, jeg har taget stilling til. Jeg mener, at sådan bør det være, for hvis sekretariatet i administrationsrådet skal bistå de enkelte styrelser med detaljeret, konkret arbejde, kan det jo ikke være meningen, at sekretariatet skal fremlægge ting til offentliggørelse og drøftelse med mig, medens et sådant samarbejde pågår.

Hr. Poul Schlüter spurgte, om vi ville være med til at offentliggøre administrationsrådets forslag, og dertil vil jeg sige: for så vidt angår de tværgående forslag — de forslag, der indeholder de centrale administrative nyordninger — om forholdet mellem departementer og direktorater og alle de ting, vi har nævnt, er det klart, at noget sådant bør offentliggøres og også vil blive det. Når det derimod drejer sig om bistandsarbejde over for de enkelte styrelser, kan der i hvert fald kun være tale om offentliggørelse, når der foreligger færdigt udarbejdede rapporter, som rådet har taget stilling til. Jeg for mit vedkommende vil ikke have noget imod at undersøge, om sådanne rapporter i alle tilfælde burde offentliggøres. Jeg er positiv over for det, jeg ser ingen grund til at skjule noget sådant; jeg ved ikke, om de, der foretager undersøgelserne, og styrelserne kan have begrundelser for, at det muligvis ikke skal offentliggøres, men det kan vi da lytte til.

Hr. Poul Schlüter var inde på båsyste-

met i den offentlige administration og anbefalede, at dette blev løst eller afskaffet. Det er helt i overensstemmelse med de synspunkter, jeg har, og det er også i overensstemmelse med de synspunkter, der ligger i den skitse fra tjenestemandskommissionen, på grundlag af hvilken underudvalget nu har arbejdet. Jeg har forstået, at man vil fremkomme med forslag, hvorved ansættelsesområderne bliver større, således at man i stor udstrækning får ophævet bås-systemet.

Jeg vil gerne gentage vedrørende rådets sammensætning, som hr. Poul Schlüter også stillede spørgsmål om, at jeg finder, at det er mest i overensstemmelse med det kommissorium, vi har givet for rådets arbejde, at der er en tilstrækkelig repræsentation fra styrelsescheferne, og at det relative forhold mellem offentligt ansatte og folk fra det private erhvervsliv efter min opfattelse derfor er fornuftigt og fortsat bør være, som det er nu. Jeg gør opmærksom på, at det udvalg, der i sin tid afgav betænkning om nedsættelse af administrationsrådet, blandt sine medlemmer også havde en fremtrædende erhvervsrepræsentant, som havde deltaget gennem mange år i arbejdet med en rationalisering af den offentlige administration — det var en kendt bryggeridirektør — og han var enig i, at det måtte være sådan. Jeg har siden talt med mange repræsentanter fra det private erhvervsliv om administrationsrådets arbejde, og jeg har også talt med dem, der er medlemmer af administrationsrådet — også den ene af dem, der nu forlader det, bankdirektøren. Det er mit indtryk, at de mennesker fra det private erhvervsliv, der har deltaget i dette arbejde, alle har den opfattelse, at der bør være en fyldig repræsentation af centraladministrationens ledere i rådet, fordi det er dem, der skal gennemføre de administrative foranstaltninger i deres egne styrelser, og fordi de har langt mere kendskab til de ting, man skal rationalisere, end private folk. Det vil være totalt umuligt at sætte en række pri-